

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 807/2024
08.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба поверења у обављању привреде делатности из члана 224а став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Кундачине, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4. 64/21 од 30.11.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 по1 2/24 од 26.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Кундачине, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4. 64/21 од 30.11.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 по1 2/24 од 26.02.2024. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4. 64/21 од 30.11.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба поверења у обављању привредне делатности из члана 224а став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године. Окривљени је обавезан да на име имовинскоправног захтева плати оштећеном АД „Телеком Србија“ износ од 1.707.812,71 динара и да накнади трошкове кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 по1 2/24 од 26.02.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4. 64/21 од 30.11.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Милан Кундачина, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или укине само другостепену пресуду и предмет врати Апелационом суду у Крагујевцу на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводећи да су судови повредили кривични закон на штету окривљеног и то одредбу члана 5. КЗ, обзиром да на радње окривљеног, које су извршене пре 01.03.2018. године, а које су ушле у састав кривичног дела злоупотреба поверења у обављању привреде делатности из члана 224а став 3. у вези става 1. КЗ који се примењује од 01.03.2018. године, за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, нису применили закон који је важио у време њиховог извршења односно ретроактивно су применили Закон о изменама и допунама кривичног законика „Сл.гласник РС“ бр. 94/2016 од 24.11.2016. године на радње које је окривљени извршио пре примене закона односно пре 01.03.2018. године. Дакле, кривично дело злоупотреба поверења у обављању привреде делатности, за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, је уведено изменама и допунама Кривичног законика које се примењују од 01.03.2018. године, а окривљени је оглашен кривим за исто кривично дело и за радње које је предузео пре 01.03.2018. године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, изреком правноснажне пресуде окривљени је оглашен кривим да је у временском периоду од 26.01.2018. године до 24.12.2018. године извршио једно кривично дело злоупотреба поверења у обављању привреде делатности из члана 224а став 3. у вези става 1. КЗ. С тим у вези, мора се имати у виду природа овог кривичног дела, односно да се ради о трајном кривичном делу, што значи да се радње извршења кривичног дела посматрају као једна целина.

Радња кривичног дела у конкретном случају се састојала у злоупотреби овлашћена које је окривљеном дато до стране оштећеног АД „Телеком Србија“ а које овлашћење се односило на заступање имовинских интереса оштећеног и које овлашћење је окривљени у континуитету злоупотребљавао у пословању и последично та радња злоупотребе повереног му овлашћења у целини је довела до јединствене последице која се састојала у доношењу штете оштећеном АД „Телеком Србија“ – у

укупном износу од 1.707.812,71 динара, при чему је евидентно да је од предузетих радњи до наступања ове последице извршења кривичног дела прошло извесно време, те се овде ради о тзв. последично-темпоралним деликтима. У том смислу када се радња извршења предузима у току дужег временског периода, временом извршења кривичног дела се сматра време када је довршена радња извршења, а што је у конкретном случају у време важења КЗ РС са изменама Сл.гласник РС бр.94/2016 од 24.11.2016. године, који се примењивао од 01.03.2018. године, па је суд на учињено кривично дело правилно применио кривични закон који је важио у време извршења кривичног дела.

С обзиром на наведено неосновано се захтевом за заштиту законитости истиче да је кривични закон ретроактивно примењен, те да је тиме учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 5. КЗ.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у осталом делу, је недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено. Међутим, у образложењу наведене повреде се не указује на који начин је одлуком о кривичној санкцији повређен закон већ наводи да је казна непримерена и превисоко опредељена, те да суд није ценио потпуно признање окривљеног као особито олакшавајућу околност, што би утицало на ублажавање казне, на који начин се суштински истиче повреда члана 441. став 4. ЗКП, која повреда не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног, у овом делу, оценио недозвољеним.

Поред наведеног, захтевом се истиче и повреда члана 441. став 3. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено. Међутим, у образложењу наведене повреде се не указује како је суд одлуком о имовинскоправном захтеву повредио закон, већ се наводи да суд приликом доношења одлуке није имао у виду службену белешку оштећеног у којој је наведено да штета односно набавна вредност телефона износи 12.105 евра, односно 1.432.787,75 динара, што је мање од вредности коју је утврдио вештак, као и да оштећени није задужио окривљеног по издатим рачунима већ уговараче (претплатнике) па није јасно истицање имовинскоправног захтева од стране оштећеног у предметном кривичном поступку. На овај начин се суштински оспорава висина досуђеног имовинскоправног захтева а самим тим и чињенично стање у вези тога, која повреда не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Кундачине, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, захтев у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић